

АКЦЕНТИ В ТОЗИ БРОЙ:

- Какво не/знаете за халюциногените
- И защо все пак децата лъжат
- Индикатор на типовете на Майерс Бригс
- Прав или на колене?...

СЪДЪРЖАНИЕ

Какво е мъдрост	2
Халюциногени	3
Прав или на колене	6
Защо децата лъжат	7
Курт Кофка	8
Въпросник	9
Зрителни илюзии	11

Списанието - на 1 годишка

А. Дудина-дизайн, материали, организация

Когато човек има желание, нищо друго не му е нужно. И при нас е така - желанието за изготвяне на списанието е налице и смятам, че нещата се получават. Радвам се на всеки готов брой, радвам се на всеки член, който се присъединява към групата ни във facebook, защото знам, че това е още един читател, който е намерил нещо за себе си в списанието, щастлива съм, че работя с екип като този и си пожелавам да изпитвам тези чувства още дълго време. Ето че станахме на една годишка, надявам се, че още дълги години ще ни има и нас, и вас - читателите, защото без читателите си, никоя медия не би могла да съществува.

На рожден ден, като на рожден ден - много равнометки, много приятели, много размисли и страсти... Много изговорени думи и повече веселие!

На списанието желая много креативни читатели, а на тях - звездно небе от сбъднати мечти! :)

ЕКИП

Л. Боянова-материали, организация

“Днес няма да сме същите, когато прозорците разтворят своите длани и в тях нахлуе синевата да сбъдва трудните желания. Тъгата ще отстъпи, преклонила челото си пред падащи звезди... Ще ни обиспят люлякови мисли и слънцето ще ти се стори друго - по-истинско и по-горещо. И щом се отрази в огледалото, по зайчетата на стената ще усетим как някак неусетно сме пораснали...”

Честит Рожден Ден на всички нас — на екипа и на читателите, защото всички ние сме, които правим заедно е-списанието “Посока”.

М. Манолов-материали, организация

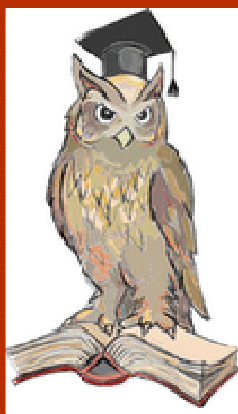
За да приемем света като част от нас е нужно да разберем, че всъщност светът сме ние. Това, което приемаме, това което си представяме, начинът по който го правим... Всичко това е вселената, която ние сами построяваме и живеем в нея. Тъжно е, че понякога забравяме, че освен за нас, ние градим нашия свят и за другите, защото ние самите сме частица от чуждата действителност. Колкото по-уютно е местенцето, което отделим за желаещия да премине портите на нашия ‘дом’, толкова по-комфортно ще бъдем посрещнати и ние. Въпросът не е в това да консумираме енергия... Бихме били твърде уморени след всичко. Да даваме - това е единственият начин да получим точно това, което сме искали, без дори и частица излишество... Ще цитирам Дж.Б.Шоу, за да завърша:

“Ако ти имаш една ябълка и аз имам една ябълка и си ги разменим, тогава всеки от нас все още ще има по една ябълка. Но ако ти имаш идея и аз имам идея и си ги разменим, тогава всеки от нас ще има по две идеи.”

Рождените ни дни са перца в крилата на времето

Жан Пол Рихтер

**В основата на
всяка
мъдрост е
търпението.
Платон**

**Устните на
Мъдростта са
затворени,
освен за
ушите на
Разбирането!
Хермес
Трисмегист**

**Сега е времето да се учим на мъдрост, когато остареем, ще
трябва да я упражняваме**

Мислейки си за рождените дни в живота на всеки от нас, се замислих и за това що е то мъдрост, как се придобива? Къде да я търсим и как да я пазим? Разрових се и открих различни дефиниции за „мъдрост“. Старогръцките речници още дават определение за думата „sophia“ – остроумие, ловкост, умелост в изкуство или занаят. Според метафизиката на Аристотел – мъдростта е познаване на причините, защо нещо съществува по даден начин. Според други това е най-добрата употреба на достъпно знание. Думата „философия“ е с гръцки произход: *φιλοσοφία*, от *φιλεῖν* – обичам и *σοφία* – мъдрост, т.е. тя е любов към мъдростта. И така нататък, и така нататък... Всъщност защо ни е дефиниция за мъдрост? За мен мъдростта е едно, вероятно за теб – друго, а за трети – различно. Важно е всеки сам да открие каква е мъдростта в неговия живот и да я следва непрестанно, да открие потребността си от нея и да я пази, когато

я придобие. Да я пази докато остарее, за да я упражнява тогава и да прави света си и този на околните му по-хубав... Аз имам нужда от една мъдрост, ти от друга... Но важното е, че моята и твоята мъдрост съдействат за нашето хармонично развитие, за изграждането на личностите ни. Петър Дънов казва: „Мъдростта е свят, в който се крият от незапомнени времена всички неща, които Бог е създал, всички неща, които възвишените същества са създали, и всички неща, които хората са създали.“ Аз и ти черпим мъдрост, аз и ти създаваме мъдрост, аз и ти упражняваме мъдрост. Или поне сме способни на това... Мъдростта не е само познание – тя е нещо повече, мъдрият човек не е прочел всички книги на света, той знае как да борави с прочетеното, знае как да го упражнява, и ма способността да открива нови истини. Тя е съчетание на жизнен опит, познание и интуиция. Мъдростта наистина изисква време и се трупа с годините, но

годините не са фактор, който задължително предполага мъдрост. Според Томас Джеферсън „Честността е първата глава от книгата на мъдростта“. Има различни теории за това, от какво има нужда мъдростта – съчувствие, състрадание, алтруизъм, себепознание, емоционална стабилност, определено ниво на социализация... Дори и това да не изчерпва всички качества, които изисква тя, те са необходими със сигурност за наличието и. Помнете, че най-големите мъдреци остават неизвестни, тъй като те не пилят краткия си живот, за да рекламират мъдростта си, а за да я използват. И това също е важен етап от мъдростта... Бъдете любопитни, бъдете креативни и търсещи, придавайте всеки ден смисъл на живота си. Създавайте и откривайте мъдрост. Събирайте я и я пазете, защото все някога ще дойде времето, когато трябва да я упражните. А светът има нужда от това, вие – също!

Анелия Дудина

Полезно

ХАЛУЦИНОГЕНИ

Продължение от брой 11

Магическите гъби, използвани от ацтеките и другите народи на доколумбово Мексико, са открити за европейската наука от Р. Гордън Уосън

през 1957г. Тези гъби, чиято основна активна съставка е псилоцибинът, са били традиционно използвани в свещените ритуали на мексиканските индианци. Някои видове са разпространени и в Европа. Магическите гъби могат да се ядат сурови, сушени, сготвени в храната, на чай, като прах в капсули. Има някои гъби, които на външен вид изглеждат като магически гъби, но са силно отровни. Отравянето може

да бъде фатално. Ако някой, погълнал гъба, се почувства зле (например отпаднал, със стомашни болки, гадене, повръщане, диария, потене, световъртеж и т.н.) трябва незабавно да бъде отведен в болницата. Необходимо е да се занесат и част от употребяваните гъби, за да се ориентират по-добре лекарите. Според Закона за контрол върху наркотични вещества и прекурсорите п с и л о ц и б и н ъ т е високорисково вещество.

Материалът
е подготвен
с
посочената
литература

Използвана литература:

„Разговор за дрога – Ръководство за обучаващи по превенция на наркомани и наркоманно рисково поведение” – Йордан Танковски, Юлиана Наскова, Елена Миланова, Д-р Николай Томов, Момчил Василен, Нина Пехливанова; Български младежки Червен кръст, 2004г.

„Пътеводител за родители и учители – Какво трябва да знаем за наркотиците” – Фондация „Свободна и демократична България”, Фондация „Инициатива за здраве”, Превантивно-информационен център по проблемите на наркоманиите

Магическите гъби имат ефекти, подобни на тези при LSD, но обикновено с по-малка интензивност и времетраене. Повлияни са мисленето, настроението и възприятията. Употребилният може да се чувства много отпуснат и „в безтегловност”. Магическите гъби причиняват халюцинации и изкривено възприемане на предметите и цветовете. Ефектите настъпват след

около половин час и могат да продължат докъм 4 часа (но понякога и 9), в зависимост от поетото количество. Ефектите зависят и от обстановката, обкръжаващите хора, настроението и очакванията на употребилния. Магическите гъби често причиняват стомашни болки, повръщане и диария. Това невинаги са признаци на фатално отравяне.

Поглъщането по погрешка на гъби от друг вид също може да доведе до сериозни здравни усложнения и дори до смъртоносно отравяне. Възможно е от няколко набрани гъби да има една или две отровни. Няма сигурен начин да се определи количеството псилоцибин в една гъба.

ХАЛЮЦИНОГЕНИ

Дори когато са външно сходни, гъбите имат различна сила в зависимост от вида, размера, възрастта и начина им на съхранение. Вероятността за инциденти е по-малка ако употребяващият вземе малко количество и после бавно и постепенно го повишава. Това не е достатъчна защита, но донякъде така може да се избегне възможността за прекалено силно „пътуване“, както и за бързо отравяне. Високите дози могат да повишат вероятността за „лошо пътуване“. Подобни „пътувания“ в психиатрията се наричат паническа атака и се случват подобно на тези при LSD, могат да са също толкова плашещи и ужасяващи. Отново след като пътуването е започнало, няма връщане назад. Човек никога не трябва да поглъща магически гъби, когато е сам. Важно е да има друг човек, който е в нормално състояние, който да може да реагира в случай на паническа атака или отравяне. Поради

нарушената преценка и неадекватно възприемане на действителността употребяващият е изложен на риск от инциденти. В това състояние не трябва да шофира или да се намира край опасни места (улици с натоварен трафик, високи сгради, канали и т.н.) Ако по време на вземането на гъби човек е в лошо настроение, чувства се напрегнат или подтиснат, по-вероятно е

преживяването, породено от тях да бъде неприятно. Често може да се събуди силна параноя (чувство, че си заплашен и преследван) или други ужасяващи изживявания, така че е необходимо употребяващият да бъде успокояван и подсигуриран, за да не се стига до инцидент. Подобно на другите халюциногени, магическите гъби могат да задълбочат и усложнят психичните проблеми.

Мескалинът също е халюциногенно вещество, което се намира в кактуса пейоте.

Може също да бъде синтезиран. Продаваните на българските почитатели на Кастанеда субстанции най-често са фалшиви. Според Закона за контрол върху наркотичните вещества и прекурсорите мескалинът е високорисково вещество.

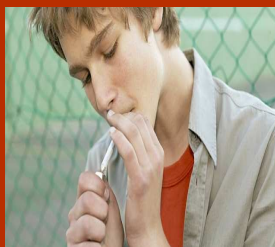
Ефектите при употреба са подобни на тези при умерените дози на LSD, но при мескалина може да има приповдигнато настроение и веселост, поздравени признаци на физиологическа възбуда (например ускорен сърдечен ритъм и повишено артериално налягане,

разширени зеници, гадене, повръщане и стомашни болки). Докато при пониските дози преобладават доброто настроение и чувство за откъсване от обкръжението, при високите дози визуалните изкривявания гадират до живи „псевдохалюцинации“ за цвят и движение. Рисковете и тук са сходни с

тези при LSD – гадене, повръщане, треперене, плашещи халюцинации, „лошо пътуване“ и т.н.

Малко статистика – по резултати от проведено национално представително проучване „Употреба на алкохол, цигари и наркотици сред учениците в България“, извършено сред 1400 респонденти—ученици от 9 до 12 клас, като изследването обхваща 75 класа, за LSD са чували 34,5%, а само 15,9% - за т.нар. магическа гъба. Като цяло момчетата декларират по-голяма осведоменост от момчетата. През май 2000г. столичният Превантивно-информационен център по проблемите на наркоманиите и Националният център по наркомании проведоха проучване в 20 софийски училища за нивото на познанията, нагласите и употребата на наркотици.

Мариуаната е най-често употребявания наркотик сред младите хора

Консултацията с психолог

ще Ви помогне:

- Да преодолеете различни състояния, които Ви притесняват
- Да преодолеете вредни навици
- Да се справите със стреса и депресията
- Да разрешите възникнали конфликти извън и вътре във Вас
- Да опознаете по-добре себе си и да бъдете такъв, какъвто бихте искали да бъдете

...

Анкетираните бяха 1200 ученици на възраст между 15 и 19 години. Получените данни показват, че 27,6% от учениците в софийските училища поне веднъж в живота си са употребили наркотично вещество. В София 62,3% от потърсилите лечение са започнали да употребяват наркотик между 15 и 19 години, а за 8,1% първата употреба е на възраст под 15 години. Най-голям процент ученици посочват като причина за опитване на наркотик любопитството – 63,5%.

Много вероятно е след употреба на халюциногенни дроги, човек да бъде напрегнат и да изпадне в паника. Тогава той трябва да бъде успокоен, да му се вдъхне увереност, да се поддържа непрекъснат словесен контакт с него, да му се говори със спокоен тон и да се обясни, че състоянието

му се дължи на взетия наркотик и ще отmine с изчерпване на действието му. Той не трябва да бъде на шумни места по това време или да бъде изложен на ярка светлина и т.н.

Очертават се три главни типа (семејство, училище и група от връстници), благодарение на които юношата осъществява своите социални контакти, влиза във връзка с реалния свят и не на последно място – се подготвя за живота на зрелия индивид, т.е. подготвя се за поемане ролята на член на гражданското общество с всички произтичащи от това права и задължения. При неправилно функциониране и разстройства в една или във всички системи, чрез които юношата осъществява контакта си със света, нередко възникват различни

компенсаторни механизми свързани с употребата на алкохол и наркотични вещества, които от своя страна представяват непосредствен фактор, стимулиращ в голяма степен проявите на асоциално поведение. Да, съществуват и закони, които забраняват и налагат строги санкции за употребата на подобни вещества, но ние не бива да забравяме, че това, което се случва на децата (те са най-лесната жертва), е грижа най-вече на родителите и на цялото ни общество, не само на световните организации, които се опитват да превентират проблема, на държавата или нейните институции...

Подготвил-А. Дудина

Въпроси към специалиста

Можете да се казвате кой сте, страна. Психологът възползва от инициативата ни и се занимава, безплатно да получите отговор от психолог на свой въпрос, който ще бъде публикуван на страниците на списание "Посока". Не е нужно да ни казвате кой сте, страна. Психологът не предлага готови решения, той Ви помага сами да напишете какво Ви притеснява. Съответно ще получите насоки от специалист, относно вариантите за действие от Ваша страна. Психологът помага сами да направите най-доброто решение на проблемите си!

По-добре да умреш прав, отколкото да живееш на колене

Всеки от нас – хората се сблъсква с едно необяснимо чудо, което продължава средно между седемдесет и осемдесет години. Чудото, което наричаме живот. Толкова странно и необяснимо е нашето съществуване на тази планета, че още от древни времена философи и мъдреци създават върху неговия смисъл, произход и ценности. Силата на думата “Живот”, с нейната загадъчност винаги ни кара да изтръпваме в ръцете на хиляди въпроси. Задаваме си ги, а самите отговори ни поставят пред още сума загадки. Може би с тази цел е създадено и светото писание – да концентрира различните страхове и мистерии около едно – свръхестественото...

Ние няма да се спираме нито на светото писание, нито на произхода на живот, а ще разгледаме човешкото съществуване като част от цялото.

От самото ни раждане ние сме единица от дадено общество. Започваме развитието си в майчините ръце, където получаваме своята подготовка за по-късното ни попадане

сред хората, а там взимаме своите уроци за оцеляване в окоито на урагана наречен с простата думичка “Живот”.

Бидейки част от социологическото цяло, нашето съществуване се превръща в една безкрайна борба за оцеляване. Изходите от тази борба са два, единият от които ни кара да се превръщаме в роби на по-силните от нас, а другият прави от самите нас силни и властващи личности.

Кой вариант е по-достойният? Да прекъснеш своята битка и да обречеш себе си на доживотна зависимост от нечий авторитет, или да загубиш част от своите сили и време, за да станеш самият Ти – авторитета, от чиито дела да са зависими много други?

Спираме се върху първата алтернатива и представяме себе си, като хора, чиито интерес е бягството от реалността. Търсейки винаги по-лесното ние се вметваме в норми, които други ни налагат, робуваме за нечий интереси и се поставяме на колене пред влиянието на по-силните. Това ни прави щастливи, защото не ни кара да се тормозим с намирането на друг изход. Тази крачка ни

вкарва във вече утъпкан от други път, път с ясни стъпки по него, който не ни натоварва с това да създаваме нещо ново, вървим докато силите ни позволяват, без дори за миг да излизаме от очертанията му, защото всяка стъпка в страни е наказуема. Приемаме живота като едно задължение, което по някакъв начин трябва да изпълним, а смисъла от това “Задължение” остава неоткриваем до самия ни край.

Поглеждаме към другата алтернатива, да сме силните, борбените или метафорично казано – Да стоим прави.

Как звучи – Прави. Погледнато в пряк и преносен смисъл самата дума се асоциира с умора, натовареност, но не води ли всяка умора до дадено блаженство? Не ни ли дава точно умората силата да сме Личности? Тя ли е тази, която ни помага да постигаме чудеса в ежедневието ни?

Буквално “изправянето до положение Прав” е градивен процес изискващ от нас да напрегнем всеки мускул. Преносно погледнато “Правотата” е процес, който ни кара да преминем през хиляди перипетии, опитвайки се да докажем себе си, за да можем гордо вдигнали глава в един

момент да заключим, че това сме Ние и от действията Ни зависи пътят на много други хора. Пътят реално е дълъг, носим се по вълните на море от ограничения и сублимации, за да достигнем един ден върха и да отдъхнем доволни, че сме дали на хиляди други кауза, за която да живеят.

И отново стигаме до въпроса – Кое е по-достойно?! Отговорът е, че много по-добре е един ден, когато жизненият край идва, а загадката за човешкото начало продължава да стои неразкрита, ние разкриваме пред себе си смисъла на самия живот, знаем за какво сме съществували, а зад нас има оставени следи, които не биха могли да се заличат.

Бихме могли да си направим следния извод: Не е дотолкова важно от къде идваме, божествено или не е нашето начало, важен е смисълът на нашето съществуване, а един живот, в който си на колене пред някой е лишен от смисъл, а в тази тематика заключаваме, че наистина е много по-добре да “Умреш прав, отколкото да живееш на колене”!

Манол Манолов

... продължение
от брой 11

Подготвил по
материали от
чуждестранния
печат: Боянова

Много е трудно да се убеди детето, че е необходимо да е пределно откровено. Често резултатът е точно противоположен - колкото повече се изисква откровеност, толкова повече се наблюдава склонност към лъжи. Ето защо радикалните мерки, които и се избират преди всичко, не са подходящи за всяко дете. Даже обратното - колкото по-сурово е внушението, то толкова повече се увеличава вероятността да се повтори лъжата. Дори е възможно лъжите да не бъдат вече толкова явни - децата много бързо се учат как да ги скриват. "Следва да се прекрати още първият опит да се лъже" - това правило също не е вярно. Колкото и странно да звучи, трябва да се остави детето да говори неистина. Тогава то и само ще разбере в какво е нейното преимущество, а в какво са слабите и страни и защо всички хора понякога казват неистини. Само така детето ще се научи да използва лъжата единствено по предназначение да не обиди някого. Поради това първото, което трябва да направите, когато откриете, че детето лъже, това е да не правите нищо. Не уличавайте, не провеждайте разяснителни разговори, не предприемайте никакви стъпки към поправяне. Но и не поощрявайте нищо. Родителите често пъти без да се усетят закрепват сами нежеланото поведение у детето си. Примерно, ако детето е излъгало, а всички се позабавлявали, след това още няколко пъти преразказали случката на приятели, то детето се е почувствало като център на вниманието и разбира се, изкушението да направи отново подобно нещо, ще съществува и занаяпред. Какво може да бъде по-хубаво от това да развеселиш родителите си? Да не се прави нищо, обаче не означава лъжата да се игнорира. Трябва да се анализира. Помислете защо детето е казало неправда. Какво е получило то от това. Какво би се случило, ако детето е казало това, което е истина? Това са много важни въпроси. Те ще спомогнат не само да се установят какви са причините за лъжата, но и ще разкрият онези психологически проблеми, които по-рано е възможно да са били незабележими. Много често при такъв анализ се изяснява, че лъжата се появява в еднакви ситуации. Примерно детето през цялото време все прехвърля своята вина върху някой друг, за да избегне наказание. Или пък се оплаква от не съществуващи болезки, желяйки да бъде гушнато и приласкано. Напълно е възможно вие да общувате твърде строго с него и то да изпитва страх (в първия случай) или да не му достигат топлина и ласки в отношенията (във втория случай).

Въобще има такава закономерност - колкото са по-строги родителите, толкова по-често има склонност към лъжа у техните деца. При това не е важно от какъв вид е тази строгост - рязкост, склонност към наказания или принципиалност. Понякога родителите, които имат убежденията, че във всичко трябва да има порядък и след като веднъж е казано нещо, то трябва да се направи, стресират децата си и малките поради това започват да изпитват склонност към лъжа, за да могат да намалят малко прекомерните според тях отговорности. Винаги обяснявайте на детето защо вие се стараете да узнаете истината: "Аз се притеснявам за теб. Ако ти не ми казваш истината, как да знам, че на теб не ти се е случило нещо лошо?" Трябва и да избягвате двойните стандарти. Ако си позволявате да казвате неистини (примерно, за да не обидите някой), то не говорете на детето, че честността е сред най-важните качества. Детето вече ви е изловило и вие сте излъгали в неговите очи, а то още не е научено да различава кога една лъжа е сериозна и кога тя е, за да пази чуждо достойнство. Постарайте се да не попадате в ситуации, в които може да дадете лош пример на детето си, иначе то ще си направи само изводите кое е лошо и кое не е и след това няма да възприема вашите обяснения за лъжата.

Курт Кофка

**Курт Кофка
(1886-1941)**

Курт Кофка (Kurt Koffka, 1886-1941) е немски психолог. Той е роден на 18.03.1886 г. в Берлин, където израства и завършва университет. Кофка проявява още тогава доста голям интерес към естествените науки и към философията. В резултат на това той изучава психология при Карл Щумпф, като през 1909 г. и получава докторска степен. През 1910 г. Кофка започва да си сътрудничи с Вертхаймер и с Кьолер по линията на Франкфуртския университет, а на следващата година получава място в университета в Гисен, който е на около 40 мили от Франкфурт, където работи до 1924 г. По време на Първата Световна война той работи в психиатрична клиника, помагайки на ранените с черепно-

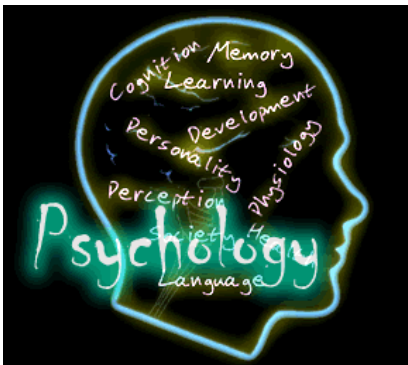
мозъчни травми, а също така и на страдащите от афазия. Курт Кофка, заедно с Макс Вертхаймер и Волфганг Кьолер, е почитан като основател на движението на гещалт-психологията. През 1927 г. Кофка е професор в колежа в Нортхемптън в САЩ. Заедно с М. Вертхаймер и В. Кьолер той издава списанието «Psychologische Forschung» . Кофка и неговата работа изиграват огромна роля за разпространението на гещалт-психологията в международен план. Той чете лекции в САЩ и във Великобритания в началото на 20-те години на 20 век, което спомага за популяризацията и. А основното му съчинение "Принципи на гещалт-психологията" (1935г.) е фундаментално за гещалт-психологията. Той е и първият от средата на гещалт-

психологията, който се обръща към изследване на психическото развитие на детето-1921година. Възгледите му са, че ученето е идентично на перцептивната организация и е насочено към това да се възстанови равновесието на перцепциите. Доразвива идеята, че психичното развитие е резултат от взаимодействие между вътрешни (наследствени) фактори и външни (заучени от средата) условия. През последните години от живота му, изследванията на Кофка са насочени към изучаване на цветното зрение и перцептивната организация. Курт Кофка умира на 22.11.1941 г. в Нортхемптън, САЩ.

Л. Боянова

"Досока"

Това е психометричен въпросник, който е създаден, за да измерва психологическите предпочитания относно това как хората възприемат света и вземат решения. Първите, които

Въпросник за “Индикатор на типове на Майерс-Бригс” (МВТИ)

разработват този въпросник са Катарин Кук Бригс и дъщеря и Изабел Бригс Майерс. Това се случва по време на Втората световна война, като са вярвали, че познанието за личностните предпочитания ще помогне на жените, които влизат като индустриална работна сила, за първи път да се идентифицират с работата по време на война, за която биха били “най-удобни и ефективни”. Този въпросник прераства в типология на Майерс-

Бригс и за първи път се публикува през 1962г.

Можете да проверите своите индивидуални предпочитания като отговорите на въпросите по-долу и изпратите резултатите си на e-mail: spisanie.posoka@gmail.com Ние ще Ви изпратим обратен отговор с кратка характеристика на Вашия тип.

Забележка: резултатите от един въпросник (каквито и да са те), не могат да бъдат определящи и да характеризират пълно една личност, но могат да бъдат индикатор относно нейната насоченост.

Инструкция:

Този въпросник съдържа 32 въпроса, на които можете да отговорите с А или Б. Ако смятате, че и двете са верни за Вас, опитайте да изберете доминиращото. Тук няма добри или лоши отговори.

Приятна работа!

1. По-скоро бих:

- А) разрешавал нов и сложен проблем
- Б) работил върху нещо познато

2. Обичам да:

- А) работя сам на тихо място
- Б) бъда там, където се случва нещо

3. Искам шеф, който:

- А) установява и прилага ясни критерии за решенията си
- Б) отчита индивидуалните потребности и прави компромиси

4. Когато работя по дадена задача, аз:

- А) обичам да я доведа до някаква завършеност
- Б) често я оставям отворена за възможни промени и гъвкаво реагиране

5. Най-важните ми съображения, когато вземам решение са:

- А) рационалното мислене, идеите и данните
- Б) чувствата и ценностите на хората

6. Когато ми предстои работа, аз:

- А) я обмислям внимателно преди да реша как да действам
- Б) започвам веднага да действам, мислейки текущо върху нея

7. Работейки върху някоя задача, предпочитам:

- А) да контролирам колкото е възможно повече неща
- Б) да опитвам различни варианти

8. В работата си бих предпочел:

- А) да работя върху няколко задачи едновременно и да науча колкото е възможно повече за всяка от тях
- Б) да имам една задача, която е предизвикателна и поглъща вниманието ми

9. Аз често:

- А) си правя списъци и планове когато започвам нещо и не обичам да променям тези планове
- Б) избягвам планирането и оставям нещата да се развиват, докато работя върху тях

10. Когато обсъждам проблем с колегите си, за мен е лесно:

- А) да видя цялата картина
- Б) да уловя спецификата на ситуацията

11. Когато в офиса ми или вкъщи звънне телефонът, аз обикновено:

- А) смятам това за прекъсване или намеса
- Б) нямам нищо против да отговоря

12. Коя дума Ви описва по-добре:

- А) аналитичност
- Б) съчувствие

13. Когато работя върху някакво задание:

- А) работя здраво и упорито
- Б) работя с приливи и отливи на енергия

14. Когато слушам някого да говори на някаква тема, аз обикновено се опитвам:

- А) да свържа чувството със собствения си опит, за да проверя дали съвпада
- Б) да оценявам и анализирам чутото

15. Когато ми хрумнат нови идеи, аз по правило:

- А) се захващам, да ги реализирам
- Б) предпочитам да ги пообмисля още малко

16. Когато работя върху задача, предпочитам:

- А) да намаля мащаба и, докато придобие ясни очертания
- Б) да разширя мащаба и, за да включи и свързаните с нея проблеми

Продължение от стр. 9

17. Когато чета нещо, аз обикновено:

- А) посвещавам мислите си на това, което е написано
- Б) опитвам се да чета между редовете и да свързвам прочетеното с други идеи

18. Когато ми се налага да взема бързо решение, аз често:

- А) се чувствам дискомфортно и се нуждая от повече информация
- Б) успявам да го направя с наличните данни

19. На съвещания и сбирки съм склонен:

- А) да продължа да формулирам идеите си в процеса на тяхното излагане
- Б) да се обаждам само, когато внимателно съм обмислил въпроса

20. В работата си предпочитам да отделя повече внимание:

- А) на идеите
- Б) на хората

21. На събрания се дразня от хора, които:

- А) ме засипват с много идеи в суров вид
- Б) удължават събирането с обсъждане на много практически детайли

22. Вие сте по-активен и работоспособен:

- А) сутрин
- Б) вечер

23. Когато се подготвяте за съвещание, в стила Ви е да:

- А) отидете направо и да реагирате според обстановката
- Б) се подготвите максимално и да проиграте наум очакваните събития

24. На събиране вие бихте предпочели присъстващите да:

- А) покажат по-свободно емоциите си
- Б) да се придържат по-строго към задачите

25. Вие предпочел да работя за организация, в която:

- А) работата ми ще бъде интелектуално стимулираща
- Б) целите, климатът и "философията" и ми допадат

26. През уикендите:

- А) планирам дните си
- Б) отпускам се, чакам да видя какво ще стане и решавам текущо

27. По-скоро съм:

- А) деен
- Б) разсъдлив

28. Вие предпочел да работя за шеф, който е:

- А) пълен с нови идеи
- Б) практичен

От двойките думи, които следват, изберете по една—тази, която Ви допада повече:

29.

- А) обществен
- Б) теоритичен

30.

- А) изобретателност
- Б) практичност

31.

- А) организиран
- Б) адаптивен

32.

- А) активност
- Б) концентрация

Психиатърът пита
пациента си:

- Но защо се чешете
непрекъснато?

- Защото аз съм
единственият човек,
който знае къде ме
сърби!

Един луд решил да се
беси. Взел въже и тръгнал
да си търси дърво.

Намерил край една буйна
река, завързал въжето и...
клона се счупил, паднал в
реката и с триста зора се
добрал до брега. По пътя
към лудницата си казал:

- Тууу... заради едно
бесене за малко щях да
се удавя!

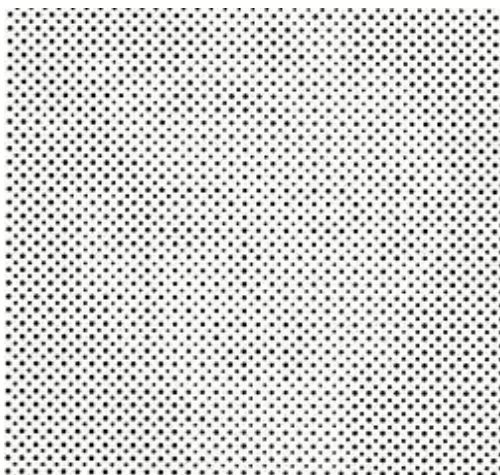
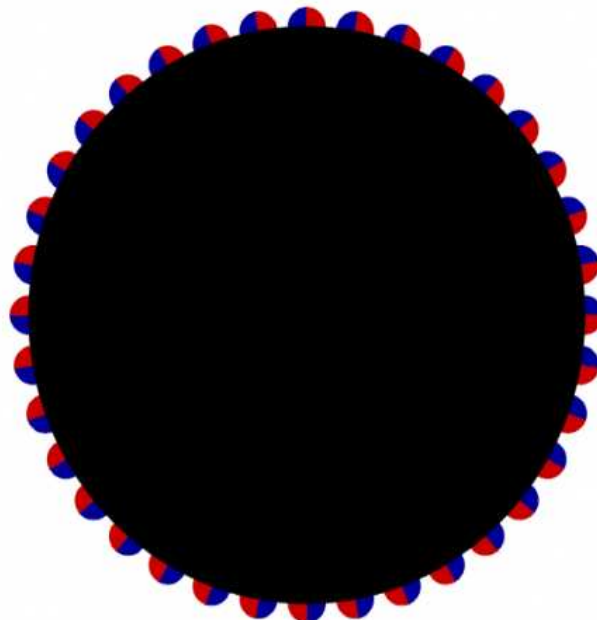
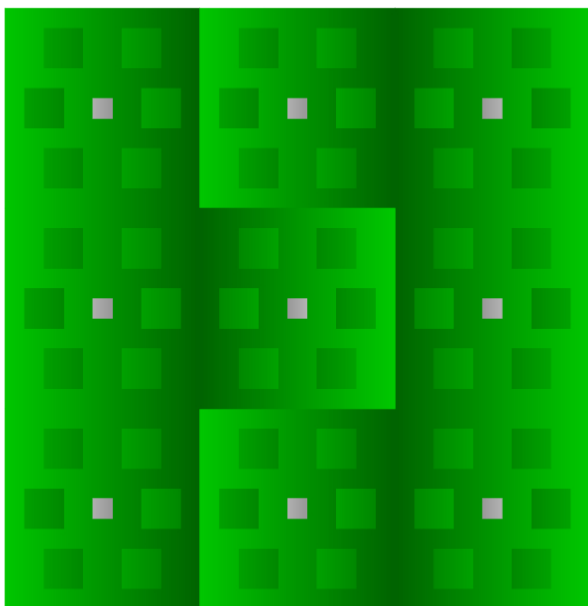
Психиатър към пациент:

- Поздравявам ви! При
вас се забелязва голям
напредък!

- Какъв напредък? Преди
половин година бях
Наполеон, а сега кой съм?
Никой!

Вицове

ЗРИТЕЛНИ ИЛЮЗИИ

Видяхте ли Мерилин Монро? :)

Споделете

В тази рубрика можете да (раз)кажете на нас и всички останали онова, което никъде другаде и на никой друг не можете. Имате история, която не можете да споделите с никого, искате да изкрещите, че обичате някого или че той ви е наранил и какво ли още не - пишете ни на e-mail: spisanie.posoka@gmail.com и ние ще ви дадем трибуна за това! ;)

Страницата подготви Анелия Дудина

Рожденият ден... Чудесен повод да започнеш всичко отначало; да се отървеш от старите навици, както правиш със старите си дрехи и никога да не се поздравяш с тях, никога вече.

Броневън Аляксън

Списанието обявява конкурс:
"Моето възприятие за лято".
Заснемете и ни изпратете вашето възприятие за лято! Изпращайте снимките си на e-mail: spisanie.posoka@gmail.com Ние ще ги публикуваме в групата на фейсбук. Вот за снимка се дава чрез натискане на бутон "Харесва ми". Снимките, събрали най-много гласове, са победители в конкурса. Първите три места получават изненада, която НЕ е материална и за която ще научите по-късно! :) Добре е да напишете името си, когато ни изпращате снимка, за да я озаглавим по някакъв начин и да се знае, че тя е именно ваша! Идеята ни е да се забавляваме и заедно да представим едно наистина страхотно лято! Успех на всички, които се "престрашат" и участват! ;)

Ψ

Списание "П о с о к а"

Още за нас можете да
научите и на:

<http://psychology-bg.ucoz.com/>
или

<http://www.e-terapevt.com/>

Към групата на списанието във
facebook можете да се
присъедините тук:

[http://www.facebook.com/group.php?
gid=145794185442938](http://www.facebook.com/group.php?gid=145794185442938)

e-mail: spisanie.posoka@gmail.com